

זְהַר הַקְדוּשָׁה

עִם בִּיאור
הַכֶּתֶר וְהַכְּבוֹד

פֶּרֶשֶׁת נח • נְהִינֵת הַיּוֹנָה אֶת הָעֵטֶרָה בְּרֹאשׁ הַמְּשִׁיחַ

אחר, וּמִתְמַן תִּפּוֹק הֵיא יוֹנָה - ומשם תצא אותה יונה
דְּשָׁדֵר נַח בִּימֵי טוֹפְנָא - ששלח נח בימי המבול, דְּכְתִיב
- שכתוב (בראשית ח ח) 'וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה' וכתוב 'הַיּוֹנָה'
בה' הידועה משמע הֵיא
דְּאִשְׁתְּמוּדְעָא - היונה ההיא
הַנּוֹדַעַת וְלֹא מְלִילוּ בֶּה קְדָמָי
- ולא דברו בה הראשונים, וְלֹא
יָדְעוּ מַה הֵיא - ולא ידעו מה
הֵיא, אֲלֵא מֵהֶכָּא נִפְקַת
וְעֵבְדַת שְׁלִיחוּתָא - אלא מכאן
יצאה ועשתה שליחותה.

וּבְשַׁעְתָּא דְּכְתִיב - ובשעה
שכתוב (שם פסוק יב)
'וְלֹא יִסְפָּה שׁוּב אֵלָיו עוֹד', לֹא
יָדַע בַּר נֶשׁ לֶאֱן אֲזַלַת - לא
ידע אדם לאן הלכה, וְהֵיא תִּבְתּ
לְאַתְרָה - והיא חזרה למקומה,
וְאַתְגְּנִיזַת בְּפִתְחָא דָּא -
ונגנזה בפתח זה. וְאֵיהִי תִטּוּל
עֵטֶרָה בְּפּוּמְהָא - והיא תיקח
עטרה בפיה, כלומר שזו היונה
תחטוף העטרה מידי הנשרים,
וְתִשְׁוֵי עַל רִישָׁיה דְּמַלְכָּא
מְשִׁיחָא - ותשימו על ראשו של
מלך המשיח, מְטִי וְלֹא מְטִי -
מגיע ולא מגיע, פירוש שזאת
העטרה אינה דבוקה על ראשו
ממש אלא היא מגיעה ולא
מגיעה, כיון שיש אויר בין ראשו
לעטרה, וְכִדְוִין כְּתִיב - ואז
כתוב (תהלים כא ד) 'תִּשְׁוֵי
לְרֹאשׁוֹ עֵטֶרַת פְּזִי'.

לאחר שביארו שישנם שני נשרים
העומדים לשני צידי העטרה,
והנחת העטרה על ידי היונה.
ממשיכים לבאר שבגמור קריאת
התורה, מחזירה היונה את העטרה
לנשרים.

וְכִיוֹן דִּיקְרִי מַלְכָּא מְשִׁיחָא
בְּסַפֵּר תוֹרָה - וכיון
שיקרא מלך המשיח בספר התורה
ויסיים לקרוא בה, באותו העת
יְקוּמוּ שְׁנֵי נִשְׂרִים, דָּא מְכָאן
אחד של העטרה וזה מהצד האחר שלה, וְיוֹנָה מְאִיף
- והיונה מנמיכה עצמה ויורדת וּמַלְכָּא מְשִׁיחָא נְחִית

לעיל סיימו הרוחות לתאר בפני רבי שמעון פתיחת וסגירת פתח המגדל שבו ספר
התורה, וכעת מבאר עוד שבפתח ההוא יש עטרה מפו שמאירה במלך המשיח כשעולה
לקרוא במגדל.

בְּהוּא פִּתְחָא דְּאִמְצְעִיתָא -
באותו הפתח באמצע,
אֵית עֵטֶרָה דְּפְזוּ עֲלָהּ
וְיִקְרָא - ישנה עטרה של פז,
עליונה ויקרה וְגִנִּיזָא דְּלֵא
אֲתַחְזִי הַשְׁתָּא - גנזה שאינה
נראית עתה, גְּלִיפָא וּמְחַקְקָא
בְּכָל זִינֵי אַבְנֵי יָקָר - גלופה
וחקוקה בכל מיני אבנים יקרות
וְזַמִּינָא לְמַהוּי עַל רִישָׁא
דְּמַלְכָּא מְשִׁיחָא - ומזומנת
להיות על ראשו של מלך המשיח
בעת שעולה לקרוא בתורה.

הרי שתוך פתח המגדל נמצאת
עטרה מפז ומזומנת למלך המשיח
כשעולה לקרוא בתורה. ועתה
מבארים הרוחות סדר הנחת
העטרה על ראש המשיח. תחילה
נוטלים הנשרים מפתח המגדל את
העטרה של פז.

כַּד סָלִיק בְּהוּא מְגַדְל - כאשר
עולה באותו המגדל, כלומר
שזו העטרה היא שם מזומנת כדי
ליתן על ראש מלך המשיח, כאשר
עולה במגדל כדי לקרות בספר
התורה המונח שם וְתִרִין נִשְׂרִין
דָּא מְסַטְרָא דָּא וְדָא מְסַטְרָא
דָּא - ושני נשרים זה מצד זה וזה
מצד זה של העטרה נְטִלֵי לֵיה
בִּידְיָהוּ - נוטלים אותה בידיהם
דהיינו שמוציאים את העטרה
מהפתח האמצעי כדי להניחה על
ראשו של מלך המשיח.

וממשיכים הרוחות, שלאחר
לקיחת הנשרים מפתח המגדל את
העטרה, יוצאת יונה וחוטפת
העטרה מידיהם ומניחה על ראשו
של המשיח.

כַּד סָלִיק מַלְכָּא מְשִׁיחָא -
כאשר עולה מלך המשיח
מִתְתַּקְנִין נִשְׂרִין וְנְטִלֵי עֵטֶרָא דָּא - מתקנים עצמם
הנשרים ולוקחים עטרה זו. בְּשַׁעְתָּא דִּישְׂרֵי לְמַקְרִי - בשעה
שיתחיל המשיח לקרוא, יִתְפַּתַּח פִּתְחָא אַחְרָא - יפתח פתח

בְּהוּא פִּתְחָא דְּאִמְצְעִיתָא, אֵית עֵטֶרָה
דְּפְזוּ עֲלָהּ וְיִקְרָא גְּנִיזָא, דְּלֵא
אֲתַחְזִי הַשְׁתָּא, גְּלִיפָא וּמְחַקְקָא בְּכָל זִינֵי
אַבְנֵי יָקָר, וְזַמִּינָא לְמַהוּי עַל רִישָׁא דְּמַלְכָּא
מְשִׁיחָא.

כַּד סָלִיק בְּהוּא מְגַדְל, וְתִרִין נִשְׂרִין, דָּא
מְסַטְרָא דָּא, וְדָא מְסַטְרָא דָּא, נְטִלֵי לֵיה
בִּידְיָהוּ.

כַּד סָלִיק מַלְכָּא מְשִׁיחָא, מִתְתַּקְנִין נִשְׂרִין,
וְנְטִלֵי עֵטֶרָא דָּא, בְּשַׁעְתָּא דִּישְׂרֵי
לְמַקְרִי, יִתְפַּתַּח פִּתְחָא אַחְרָא, וּמִתְמַן
תִּפּוֹק הֵיא יוֹנָה, דְּשָׁדֵר נַח בִּימֵי טוֹפְנָא,
דְּכְתִיב (בראשית ח ח) 'וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה/
'הַיּוֹנָה', הֵיא דְּאִשְׁתְּמוּדְעָא וְלֹא מְלִילוּ בֶּה
קְדָמָי, וְלֹא יָדְעוּ מַה הֵיא, אֲלֵא מֵהֶכָּא
נִפְקַת וְעֵבְדַת שְׁלִיחוּתָא.

וּבְשַׁעְתָּא דְּכְתִיב (שם פסוק יב) 'וְלֹא
יִסְפָּה שׁוּב אֵלָיו עוֹד', לֹא
יָדַע בַּר נֶשׁ לֶאֱן אֲזַלַת, וְהֵיא תִּבְתּ לְאַתְרָה
וְאַתְגְּנִיזַת בְּפִתְחָא דָּא, וְאֵיהִי תִטּוּל עֵטֶרָה
בְּפּוּמְהָא, וְתִשְׁוֵי עַל רִישָׁיה דְּמַלְכָּא מְשִׁיחָא
מְטִי וְלֹא מְטִי, וְכִדְוִין כְּתִיב, (תהלים כא ד)
'תִּשְׁוֵי לְרֹאשׁוֹ עֵטֶרַת פְּזִי'.

וְכִיוֹן דִּיקְרִי מַלְכָּא מְשִׁיחָא בְּסַפֵּר תוֹרָה,
יְקוּמוּן תִּרִין נִשְׂרִין דָּא מְכָאן וְדָא
מְכָאן, וְיוֹנָה מְאִיף, וּמַלְכָּא מְשִׁיחָא נְחִית

יְקוּמוּן תִּרִין נִשְׂרִין - יקומו שני נשרים,
וְדָא מְכָאן - זה מכאן וזה מהצד האחר שלה, וְיוֹנָה מְאִיף
- והיונה מנמיכה עצמה ויורדת וּמַלְכָּא מְשִׁיחָא נְחִית

זאת עשתה ליקרא דיליה - לכבודו שלו, ובמה היא חטפה את העטרה, בפיה' - בפה שלה דקיימא על רישיה - שיעמוד על ראשו. ומקבלא יקר מהאי יונה - ומקבל המשיח יקר מזו היונה, כשראשו מעוטר בעטרה זו.

ועטרה על רישיה - ומלך המשיח יורד ועטרה על ראשו, כלומר שאין היונה מניחה את העטרה מפיה כלל אף בעת שחובשה מלך המשיח על ראשו, ולכן בעת שיורד מלך המשיח במדרגות המגדל כשהעטרה לראשו יורדת עימו היונה כשהעטרה בפיה עד שמגיע מלך המשיח לדגא בתראה -

לאחר שביארו שטרפת היונה רמזה על חטיפת העטרה, מקשים עוד מדוע נאמר 'טרף' בלשון זכר, ולא טרפה בלשון נקבה, הרי יונה לשון נקבה היא.

והאי דכתיב 'טרף' ולא טרפה - וזה שכתב

טרף בלשון זכר ולא טרפה בלשון נקבה שהרי יונה היא לשון נקבה, אלא רוצה לומר שפדכורא דא דעביד חילא ונצח - כזכר זה שעושה מלחמות ומנצח ולא כנקבה חלשת כוח, כך גם היונה עשתה מעשה זכר וטרפה וחטפה העטרה וניצחה. על כן נאמר 'טרף' בלשון זכר. במתיבתא דרקייעא יונה דכר הוא - בישיבה של מעלה אמרו שיונה זו זכר הוא, ומגו דאקרי יונה כתיב פנוקבא וכתוב פדכורא - מתוך שנקרא יונה נכתב כנקבה ונכתב כזכר, דהיינו שמילת יונה היא לשון נקבה לכן נכתב בתורה לפעמים בלשון נקבה, ומשום שהיונה ההוא זכר, לכן בזמנא דמקבלא יקר (חסר) דא - בזמן שמקבל המשיח כבוד מזה היונה שנתן לו את העטרה נכתב בלשון זכר 'טרף'.

עתה שבים הרוחות ומשבחים את אור המאיר מהמגדל הנתבאר לעיל, שבו עומד המשיח וקורא בתורה.

מגדל דא - מגדל זה, כלומר מגדל זה שהוא בחינת הכיסא למשיח כאשר קורא בתורה כד תב לאתריה - כאשר שב למקומו נהיר פנהירו דעינא דשמשא - מאיר כאור של עין השמש, דכתיב - שכתוב בכיסאו של מלך המשיח (תהלים פט לז) 'כסאו כשמש נגדי' ואף דכרסייא אחרא ליהויה - ואף שכיסא אחר יהיה לו, בנסין ואתין רברבין - במינים שונים ואותות גדולות, מכל מקום כיסא זה יותר מאיר מהם מפני שאורו כאור השמש.

ועטרה על רישיה עד דרגא בתראה. ותריין נשרין פרחין לעילא על רישיה, ויונה תבאת ועטרה בפומיה, ויקבלון לה אלון תריין נשרין.

דוד מלכא זית רענן אקרי קמיה קודשא ברוך הוא, דכתיב (תהלים נב י) 'ואני פזית רענן בבית' וגו'. 'עלה זית', דא מלכא משיחא בריה דדוד. ודא איהו דרמיז יונה דא ביומוי דנח, דכתיב, (בראשית ח יא) 'והנה עלה זית טרף בפיה', החוא עלה זית. טרף וחטף ליקרא דיליה, פמה, בפיה', דקיימא על רישיה ומקבלא יקר מהאי יונה. **והאי דכתיב 'טרף' ולא טרפה, אלא פדכורא דא דעביד חילא ונצח.** במתיבתא דרקייעא יונה דכר הוא, מגו דאקרי יונה כתיב פנוקבא, וכתוב פדכורא, בזמנא דמקבלא יקר (חסר) דא. **מגדל דא פד תב לאתריה, נהיר פנהירו דעינא דשמשא, דכתיב (תהלים פט לז) 'כסאו כשמש נגדי', ואף דכרסייא אחרא ליהויה ליה פנסין ואתין רברבין.**

למדרגה התחתונה שבמגדל, ותריין נשרין פרחין לעילא על רישיה - ושני נשרים פורחים למעלה על ראשו, ויונה תבאת ועטרה בפומיה - והיונה חוזרת והעטרה בפיה ועולה למעלה יחד עמה ונותנת חזרה את העטרה לשני הנשרים ויקבלון לה אלון תריין נשרין - ויקבלו אותה אלו שני הנשרים ומחזירים את העטרה חזרה למקומה.

לאחר שסיימו את כל סדר נתינת העטרה בראש המשיח והחזרת העטרה למגדל על ידי היונה, מבארים שזהו סוד כוונת הפסוק 'ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה'.

דוד מלכא זית רענן אקרי - דוד המלך זית רענן נקרא קמיה קודשא ברוך הוא - לפני הקדוש ברוך הוא, דכתיב שכתוב בו (תהלים נב י) 'ואני פזית רענן בבית' וגו', 'עלה זית' דא מלכא משיחא בריה דדוד - 'עלה זית' זה מלך המשיח בנו של דוד. ודא איהו דרמיז יונה דא ביומוי דנח - וזה הוא שרמזה יונה זו בימיו של נח, דכתיב - שכתוב (בראשית ח יא) 'והנה עלה זית טרף בפיה' ההוא עלה זית - אותו עלה זית, הוא מלך המשיח.

המתבאר עד כאן ש'עלה זית טרף בפיה' היינו שהיונה רמזה בטרפת העלה זית בפיה, על דוד המלך ומשיח בן דוד. ועתה מקשים, שלכאורה ממשמעות הפסוק משמע שהיונה טרפה את דוד המלך ומשיח ויש להבין מה כוונת הדברים.

ומקשים הרוחות לרבי שמעון שלכאורה ממשמעות הפסוק משמע, שחטפה היונה את המשיח עצמו הנקרא עלה זית ומה הכוונה בזאת. והיישוב לזה שאין הכוונה שחטפה את משיח אלא שטרף וחטף את העטרה מידי הנשרים, וכך כוונת הפסוק 'והנה חטפה את העטרה, בשביל 'עלה זית' היינו המשיח הנקרא עלה זית, וכל

נפשי צמאה לדעת כל רז סודך

זוהר הקדוש המבואר < עם פירוש "הכתר והכבוד" >

ביאור בשפה ברורה הפותח את לב הלומד, עם מקורות וביאורים על פי גדולי המפרשים

מרכז הזמנות: 1800-22-55-66

אדיב: 0054-437-718 | אודסה: 0176-8806-44-20
להשיג בחניות הספרים המובחרות